

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน มีความใส่ใจที่จะชาร์ตแบตเตอรี่ของลูก อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในการคิดถึงผู้อื่น บดเครื่องปรุงของตนเองและอยู่อย่างซาบซึ้ง

คำถาม: เหตุใดจึงมีความจำเป็นสำหรับพ่อที่จะอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกในรายละเอียดและให้เวลามากมายแก่ลูก แม้ว่าความรู้เป็นเพียงเรื่องของ 1 วินาทีก็ตาม?

คำตอบ: เพราะพ่อได้เห็นเช่นกันว่าได้มีการปรับปรุงใดๆ ในลูกๆ หรือไม่ หลังจากที่ได้อธิบายความรู้แก่ลูก และแล้วท่านก็เฝ้าแต่ให้ความรู้เพื่อให้เกิดการปรับปรุงนั้นเกิดขึ้น ท่านให้ความรู้ของเมล็ดและทั้งต้นไม้และเป็นไปเนื่องจากสิ่งนี้ที่ท่านเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ หากท่านนั้นจะจากไปหลังจากที่ได้ให้มันตราของ 1 วินาทีแก่ลูกแล้ว ท่านก็จะไม่ได้รับสมญาว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้

โอมชานติ พ่อทางจิตนั้นเห็นและอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ในหนทางบัดนี้ ถึงแม้ว่าพวกเขากราบไหว้บูชาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชีวิตนี้ สติปัญญาของพวกเขานั้นจะตระหนักว่าท่านเคยอยู่และไปแล้ว ที่ใดก็ตามที่พวกเขาได้เห็นสิ่งใด พวกเขากราบไหว้บูชาสิ่งนั้น ลูกเข้าใจว่าชีวิตอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ท่านเคยอยู่และจากไป และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้สร้างอนุสรณ์ของท่านและกราบไหว้บูชาสิ่งนั้น เมื่อลูกจดจำท่าน อย่างแน่นอนที่จะเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าท่านคือผู้ไม่มีตัวตน ท่านคือผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด พวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่าชีวิตและกราบไหว้บูชาสิ่งนั้น พวกเขาไปที่วัดและก้มลงให้กับสิ่งนั้น พวกเขาออฟเฟอร์นัม, น้ำ, ผลไม้ ฯลฯ แก่สิ่งนั้น แต่สิ่งนั้นไม่มีชีวิต พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาสิ่งไม่มีชีวิต เวลานั้นลูกรู้ว่าผู้เดียวนั้นคือผู้มีชีวิตและสถานที่อยู่อาศัยของท่านคือดินแดนสูงสุด เมื่อผู้คนเหล่านั้นกราบไหว้บูชาท่าน สติปัญญาของพวกเขาก็สำนึกว่าท่านคือผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด และท่านได้เคยอยู่และจากไป เหตุนี้เองสัญลักษณ์เหล่านั้นจึงได้มีการทำขึ้นและพวกเขากราบไหว้บูชาสิ่งเหล่านั้น สัญลักษณ์เหล่านั้นไม่ใช่ชีวิต แต่เป็นเพียงสัญลักษณ์ของท่าน ในวิธีเดียวกันผู้คนกราบไหว้บูชารูปเหล่าเทพซึ่งเป็นสัญลักษณ์ไม่มีชีวิต สิ่งเหล่านั้นคือผู้ไม่มีชีวิต อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าผู้มีชีวิตเหล่านั้นได้จากไปสู่ที่ใด อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องได้กลับมาใช้ชาติเกิดและลงมา เวลานั้นลูกๆ กำลังได้รับความรู้ ลูกเข้าใจว่าเหล่าเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาทั้งหมดนั้นได้เฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกัน ชื่อของพวกเขาก็ไม่ได้เปลี่ยนไป แต่ชื่อของร่างกายนั้นเปลี่ยน แต่ละดวงวิญญาณอยู่ในร่างใดร่างหนึ่ง อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิด ผู้ที่เคยเป็นผู้แรกที่มียาร่างกายก็ได้รับการกราบไหว้บูชา (ลักษมีและนารายณ์ของยุคทอง) เวลานั้นลูกคิดถึงความรู้ที่พ่อให้ลูก ลูกเข้าใจว่าสัญลักษณ์ที่ลูกกราบไหว้บูชาคืออันดับหนึ่ง ลักษมีและนารายณ์นี้มีชีวิตอยู่ในรูปที่มีชีวิต พวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ที่นั่นในบาร์ด แต่พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป ผู้คนไม่ได้เข้าใจสิ่งนั้น, ด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดพวกเขาก็ได้ใช้รูปและนามที่แตกต่างกันไปและเฝ้าแต่เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของเขา ไม่มีใครในพวกเขาคิดถึงสิ่งเหล่านี้ อย่างแน่นอนที่พวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ในยุคทอง แต่เวลานี้พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป ไม่มีใครสามารถเข้าใจแม้แต่สิ่งนี้ เวลานั้นลูกรู้ว่าตามแผนของละคร, อย่างแน่นอนที่พวกเขาจะเข้ามาสู่รูปที่มีชีวิต ความคิดเหล่านั้นไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของมนุษย์ แต่อย่างแน่นอนที่พวกเขานั้นเข้าใจว่าพวกเขาเคยคงอยู่ ในเวลานี้สัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของพวกเขาเหล่านั้นคงอยู่ แต่ไม่ได้เข้าไปอยู่สติปัญญาของใครว่าผู้ที่มีชีวิตเหล่านั้นได้จากไปสู่ที่ใด ผู้คนพูดถึงกลับมาใช้ชาติเกิดและ 8.4 ล้านชาติเกิด เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่ามนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิดเท่านั้นไม่ใช่ 8.4 ล้านชาติเกิด ผู้คนกราบไหว้บูชารามจันทรา, แต่พวกเขาไม่รู้ว่ารามจากไปสู่ที่ใด ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณของศรียานั้นอย่างแน่นอนต้องกลับมาใช้ชาติเกิด ดวงวิญญาณนั้นสอบตกในการสอบที่นี้ อย่างไรก็ตาม, อย่างแน่นอนที่เขาต้องมีชีวิตอยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง เป็นที่ที่ลูกเฝ้าแต่ทำความเข้าใจความเพียรพยายาม ชื่อรามนั้นได้รับการยกย่องอย่างมากและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณนั้นจะมาและจะต้องรับความรู้ ในเวลานี้เพราะผู้คนไม่รู้สิ่งใดลูกจึงต้องกันประเด็นนี้ออกไป เวลานั้นสูญเปล่าไปด้วยการเข้าไปสู่สิ่งเหล่านี้ เหตุใดจึงไม่ใช้เวลาของลูกอย่างมีค่าแทนที่จะใช้ไปในวิธีนั้นเล่า? ลูกต้องชาร์ตแบตเตอรี่ของลูกเพื่อความก้าวหน้าของลูกเอง การคิดถึงสิ่งอื่นคือการคิดถึงผู้อื่น เวลานั้นต้องคิดถึงตนเองเท่านั้น จันทรจะจดจำพ่อ ผู้อื่นนั้นอย่างแน่นอนต้องศึกษาเล่าเรียนด้วย พวกเขาต้องกำลังชาร์ตแบตเตอรี่ของพวกเขา แต่ลูกต้องชาร์ตแบตเตอรี่ของลูกเอง มีคำกล่าวว่า: บดเครื่องปรุงของตนเองและลูกจะรู้สึกซาบซึ้ง พ่อได้พูดว่า: เมื่อลูกเคยสาโทประธานสถานภาพของลูกนั้นก็สูงมาก ในเวลานี้ทำความเข้าใจอีกครั้งหนึ่งและจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มีจุดหมายปลายทางนี้ใช่หรือไม่? ลูกจะกลับมาสาโทประธานขณะที่คิดถึงสิ่งเหล่านี้ ด้วยการคิดถึงนารายณ์, พวกเราก็จะกลายเป็นนารายณ์ ผู้ที่จดจำนารายณ์ในช่วงเวลาสุดท้าย... ลูกต้องจดจำพ่อที่จะทำให้บาปของลูกสามารถถูกตัดทิ้งไปและแล้วลูกก็สามารถกลายเป็นนารายณ์ นี่คือการที่สูงสุดที่จะเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ จะไม่ได้มีเพียงบุคคลเดียวที่กลายเป็นนารายณ์เป็นทั้งราชวงศ์ที่กลายเป็นเช่นนี้ พ่อท่านทำให้ลูกสามารถที่จะทำความเข้าใจความเพียรพยายามที่สูงที่สุด นี่คือนิยามของราชาโยคะและลูกต้อง

กลายเป็นนายของทั้งโลก ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงไรก็จะมีคุณประโยชน์มากเท่านั้น ก่อนอื่นอย่างแน่นอนจงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ บ้างแม้แต่เขียนว่า: ดวงวิญญาณนั้น ๆ กำลังจดจำพ่อ ดวงวิญญาณเขียนด้วยร่างกาย ดวงวิญญาณมีสายใยกับชีพบบา ฉัน, ดวงวิญญาณมีร่างกายที่มีรูปและนามนั้น ๆ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องพูดเช่นนั้น มีการให้ชื่อที่แตกต่างกันแก่ร่างกายที่ดวงวิญญาณนำมาใช้ ฉัน, ดวงวิญญาณเป็นลูกของท่านและชื่อของร่างกายของดวงวิญญาณนั้นคือชื่อนั้นชื่อนี้ ชื่อของดวงวิญญาณไม่เคยเปลี่ยนแปลง ฉัน, ดวงวิญญาณมีร่างนั้นร่างนี้ อย่างแน่นอนที่ร่างกายต้องมีชื่อ ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีปฏิสัมพันธ์ใด ๆ ที่นี่ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างของบราห์มานี้ชั่วครู่ ท่านอธิบายแก่ดวงวิญญาณของผู้นี้ด้วยเช่นกัน พ่อได้มาเพื่อสอนลูกด้วยร่างกายนี้ นี่ไม่ใช่ร่างของพ่อ พ่อได้เข้ามาในร่างนี้ และแล้วพ่อก็จะกลับไปสู่ดินแดนของพ่อ พ่อได้มาเพื่อให้มันตรานี้แก่ลูก ๆ ไม่ใช่ว่าพ่อ นั้นได้กลับไปหลังจากที่ได้ให้มันตราแก่ลูก ไม่เลย พ่อจะต้องดูแลลูก ๆ เพื่อจะดูว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงบางประการในระดับใด และแล้วท่านก็เฝ้าแต่ให้คำสอนเพื่อการเปลี่ยนแปลงของลูก หากท่านนั้นจะต้องจากไปหลังจากที่ได้ให้ความรู้ของ 1 วินาทีแก่ลูก ท่านก็จะไม่เรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มีระยะเวลาที่ยาวนานอย่างยิ่ง แต่กระนั้นท่านก็เฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก มีรายละเอียดของต้นไม้และหนทางของบัณฑิตที่ต้องเป็นที่เข้าใจ ท่านอธิบายแก่ลูกในรายละเอียด การขายส่งหมายถึง มานมานะบาฟ! อย่างไรก็ตามไม่ได้เพียงแต่พูดเช่นนั้นและจากไป ท่านต้องให้การหล่อเลี้ยงแก่ลูกเช่นกัน ลูก ๆ บางคนก็จดจำพ่อและแล้วก็หายไป ดวงวิญญาณนั้นนี้ผู้ที่ชื่อของเขาชื่อชื่อนั้นชื่อนี้เคยศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก ท่านก็จะจดจำสิ่งนั้นใช่หรือไม่? ลูกเก่า ๆ นั้นก็ดีมาก แต่กระนั้นมายาก็ได้กลืนพวกเขาไป ผู้คนมากมายได้มาในตอนเริ่มต้น พวกเขาได้มาและได้เข้าไปสู่ตักของพ่อและได้มีการสร้างเตาอบ(บัทตี)ในทันที ทุกคนนั้นได้ทดลองโชคของตนในสิ่งนั้น และขณะที่พวกเขานั้นกำลังทดลองโชคของพวกเขา, มายานั้นก็เป่าพวกเขาจากไปอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่สามารถที่จะอยู่ได้ และแล้วสิ่งเดียวกันก็จะเกิดขึ้นหลังจาก 5000 ปี ผู้คนมากมายได้จากไป ครึ่งหนึ่งของต้นไม้ต้องได้จากไปอย่างแน่นอน ต้นไม้ได้โตแล้ว แต่ต้นเก่านั้นก็ได้หลงเหลืออยู่ ลูกสามารถที่จะเข้าใจว่าต้นไม้บางต้นนั้นก็จะกลับมาศึกษาเล่าเรียนที่นี้อีกครั้งอย่างแน่นอน พวกเขาจะจดจำว่าพวกเขาเคยศึกษาเล่าเรียนกับพ่อ ขณะที่ผู้อื่นนั้นก็ยังคงเฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนกับท่าน และพวกเขานั้นได้อยู่อย่างพ่ายแพ้ และแล้วพวกเขาก็จะไปสู่สนามอีกครั้งหนึ่ง บาบาจะอนุญาตให้พวกเขา: ให้พวกเขามาและทำความเพียรพยายามอีกครั้ง พวกเขาจะได้รับสถานภาพที่ดีอย่างใดอย่างหนึ่ง พ่อฉันเตือนลูก ๆ: ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะถูกตัดทิ้ง ลูกจดจำท่านอย่างไร? ลูกคิดว่าบาบานั้นอยู่ในดินแดนสูงสุดหรือไม่? ไม่เลย พ่อกำลังนั่งที่นี้ในพาหนะนี้ ทุกคนนั้นก็เฝ้าแต่รู้เกี่ยวกับพาหนะนี้ นี่คือ “พาหนะที่โชคดี” ท่านได้เข้ามาในผู้นี้ เมื่อลูกเคยอยู่ในหนทางของบัณฑิต ลูกเคยจดจำท่านในดินแดนสูงสุด แต่ลูกก็ไม่ได้รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นด้วยการจดจำระลึกถึงนั้น ในเวลานี้พ่อตัวท่านเองนั้นนั่งในพาหนะนี้และให้ศรัทธาแก่ลูก เหตุนี้เองลูก ๆ เข้าใจว่าเวลานี้บาบาอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดในดินแดนของความตายนี้ ลูกรู้ว่าลูกต้องไม่จดจำบราห์มา พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อกำลังอยู่ในพาหนะนี้และกำลังให้ความรู้แก่ลูก พ่อได้ให้คำแนะนำของตัวท่านเองแก่ลูก ด้วยการอธิบายว่า: พ่ออยู่ที่นี้ ก่อนหน้านั้นลูกเคยคิดว่าท่านคือผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด, ท่านได้มาและจากไป, แต่ลูกนั้นก็ไม่ว่าเมื่อไหร่ทุกคนนั้นได้เคยมาและจากไป? ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาเหล่านั้น ที่ได้มีการสร้างสัญลักษณ์ขึ้นได้จากไปไหน ผู้ที่ได้จากไปและแล้วก็กลับมาในเวลาของตนเอง พวกเขาเฝ้าแต่เล่นบทบาทที่แตกต่างกัน ยังไม่มีใครสามารถไปสู่สวรรค์ พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่สวรรค์ และต้องมีตอนสิ้นสุดของโลกเก่าและตอนเริ่มต้นของโลกใหม่ด้วยเช่นกัน, ที่ซึ่งเรียกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลานี้ลูกมีความรู้นี้ ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขารู้ว่าร่างกายนั้นถูกเผาและดวงวิญญาณได้จากไป เวลานี้คือยุคเหล็ก และดังนั้นดวงวิญญาณก็จะกลับมาใช้ชาติเกิดในยุคเหล็กอย่างแน่นอน เมื่อลูกเคยอยู่ในยุคทองลูกก็กลับมาใช้ชาติเกิดในยุคทอง ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าสต็อกทั้งหมดของดวงวิญญาณคงอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกใช่หรือไม่? และแล้วพวกเราที่มาจากที่นั่น นำร่างกายมาใช้ที่นี่และกลายเป็นมนุษย์ ทุกคนต้องมาที่นี่และกลายเป็นมนุษย์ และแล้วก็กลับไปตามลำดับกันไป ท่านจะไม่พาทุกคนกลับไป เพราะในกรณีนั้นก็จะมีการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก พวกเขาได้แสดงว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากได้เกิดขึ้นแต่พวกเขาไม่ได้แสดงผลฤทธิ์ใด ๆ ลูกรู้ว่าโลกนี้ไม่สามารถจะอยู่อย่างว่างเปล่าได้ มีเพลงที่ร้องว่า: รามได้จากไปว่านผู้ที่เคยมีครอบครัวใหญ่ก็ได้จากไป มีชุมชนของราวันทั่วทั้งโลก มีชุมชนที่เล็กมากของราม ชุมชนของรามนั้นคงอยู่ในยุคทองและยุคเงิน มีความแตกต่างอย่างมากมาย ภายหลังก็ก้านสาขาอื่น ๆ นั้นก็ปรากฏขึ้น เวลานี้ลูกรู้จักเมล็ดและต้นไม้ด้วย พ่อรู้ทุกสิ่ง และเหตุนี้เองท่านจึงเฝ้าแต่บอกทุกสิ่งแก่ลูก เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ หากจะมีเพียงสิ่งเดียวเท่านั้น(สำหรับท่านที่จะบอก) คัมภีร์ ฯลฯ นั้นก็ไม่สามารถถูกเขียนขึ้นมาได้ ท่านเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกถึงรายละเอียดของต้นไม้ด้วยเช่นกัน วิชาหลักอันดับหนึ่งคือการจดจำพ่อ เป็นสิ่งนี้ที่อาศัยความเพียรพยายาม ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสิ่งนี้

อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกรู้จักต้นไม้ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครในโลกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกได้แสดงเวลาและวันที่ของศาสนาอื่น ๆ ทั้งหมด พวกเขาทั้งหมดนั้นรวมอยู่ในครึ่งหนึ่งของวงจร แต่แล้วก็มีผู้คนของสุริยวงศ์และจันทร์ดวงจันทร์ ไม่ได้มีหลายต่อหลายยุคสำหรับพวกเขา มีเพียงสองยุค มีมนุษย์น้อยนิดอย่างยี่งที่นั่น ไม่สามารถที่จะเป็น 8.4 ล้านชาติเกิด ผู้คนนั้นได้สูญเสียความเข้าใจทั้งหมด และเหตุนี้เองพ่อจึงมาและอธิบาย พ่อผู้เป็นผู้สร้างตัวท่านเองนั้นนั่งที่นี้และให้ความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก ผู้คนของบาร์ตไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาทุกคน พวกเขาเริ่มที่จะกราบไหว้บูชาใครก็ตามที่มา-ชาวมุสลิม, ชาวพาสี ฯลฯ เนื่องจากพวกเขาได้สัมผัสศาสนาของเขาและผู้ก่อตั้งศาสนาของเขา ผู้อื่นทั้งหมดนั้นก็รู้จักศาสนาของตนเอง พวกเขาทั้งหมดรู้ว่าเมื่อใดที่ได้มีการก่อตั้งศาสนานั้นๆ และโดยใคร แต่ไม่มีใครรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของยุคทองและยุคเงิน พวกเขาเฝ้าดูที่ภาพลักษณ์และคิดว่า: นี่คือรูปของชีพบบา ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ดังนั้นลูกต้องจดจำท่าน ผู้คนกราบไหว้บูชาศตวรรษมากที่สุดในเพราะเขาอยู่ถัดจากผู้เดียวนั้น พวกเขานั้นก็รักกษัตริย์ด้วยเช่นกัน และคิดว่าเขาเป็นพระเจ้าแห่งกิตะ ต้องมีใครบางคนที่ย้ายทอดความรู้นี้เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถได้รับมรดกของลูก พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ได้ให้ความรู้แก่ลูก ไม่สามารถจะเป็นใครนอกเหนือจากพ่อผู้เดียวที่สามารถก่อตั้งโลกใหม่และตั้งใจให้เกิดการทำลายล้างโลกเก่า พวกเขาแม้แต่เขียนว่า: การก่อตั้งด้วยบราห์มา การหล่อเลี้ยงด้วยวิษณุ และการทำลายล้างด้วยชางก้า สิ่งนี้อ้างอิงถึงเวลานี้ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกรูว่านั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตนในขณะที่นี่คือโลกที่มีตัวตน โลกนั้นเป็นเช่นเดียวกัน-อาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันคงอยู่ที่นี้ ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของเวลานี้ อย่างไรก็ตามอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นก็เพียงแค่เพื่อได้นิมิตดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนและแล้วดวงวิญญาณก็มาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของตน พวกเขาได้เพียงแต่ได้สร้างสัญลักษณ์ของผู้ที่อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ซึ่งพ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ลูก ๆ ต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้าเหล่านั้น ผู้ที่เป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เทวดานางฟ้าไม่ได้มีเนื้อหนังและกระดูก พวกเขาพูดว่า: ดาดีจิริซี่ แม้แต่ให้กระดูกของเขา แต่ไม่ได้พูดถึงชางก้าที่ใด มีวัดที่สร้างให้แก่บราห์มาและวิษณุ ไม่มีสิ่งใดเลยแก่ชางก้า ดังนั้นพวกเขาจึงได้แสดงชางก้าเพื่อการทำลายล้าง อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าเขาได้ทำการทำลายล้างด้วยการเปิดตาของเขา เทพนั้นจะสามารถทำการกระทำที่ก้าวร้าวรุนแรงได้อย่างไร? พวกเขาไม่ได้ทำเช่นนั้นและชีพบบากิไม่ได้ให้การกำหนดเช่นนั้น และแล้วทุกสิ่งนั้นก็จะต้องลงที่ผู้ที่ได้ให้การกำหนดนั้น และแล้วผู้ที่ได้พูดสิ่งใดก็จะได้รับการตำหนิ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าชีวาและชางก้าเป็นหนึ่งเดียวกันและเป็นเช่นเดียวกัน เวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ท่านไม่ได้พูดว่า: จดจำชีวาและชางก้า เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้านั่งที่และอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างเต็มไปด้วยความหมาย ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ และดังนั้นเมื่อพวกเขาเห็นรูปภาพเหล่านี้พวกเขาก็อยู่อย่างสับสน อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องได้รับการบอกถึงความหมายของภาพเหล่านั้น เป็นสิ่งที่ใช้เวลาสำหรับพวกเขาที่จะเข้าใจ เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านที่ปรากฏตัวขึ้นมา ไม่ว่าพ่อจะเป็นเช่นไรก็ตาม, ไม่ว่าพ่อจะเป็นอย่างไรก็ตาม เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นที่ตระหนักรู้จักพ่อ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- 1 อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในการคิดถึงสิ่งใด อยู่อย่างซาบซึ้งกับตัวลูกเอง คิดเกี่ยวกับตนเองและทำให้ดวงวิญญาณนั้นสาโทประธาน
 - 2 ในการที่จะเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ ขอให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นในช่วงเวลาสุดท้ายของลูก ขณะที่เก็บวิธีการที่สูงส่งนี้ไว้เบื้องหน้าลูก ทำความเพียรพยายาม: ฉันคือดวงวิญญาณ ฉันต้องสร้างนี้
- พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้งและเป็นดวงวิญญาณโยคีผู้ที่มีความสำเร็จในทุกงานตามเวลา
- ความรู้หมายถึงความเข้าใจ ผู้ที่รู้คิดคือผู้ที่ทำทุกสิ่งด้วยความเข้าใจตามเวลาและได้รับความสำเร็จ สิ่งบ่งชี้ของผู้ที่รู้คิดคือเขาไม่เคยถูกหลอกหลองเลย และสิ่งบ่งชี้ของดวงวิญญาณโยคีคือพวกเขาสะอาด และชัดเจน ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาสอาดและชัดเจนไม่เคยพูดว่า “ฉันไม่รู้ว่เหตุใดสิ่งนี้เกิดขึ้น” ดวงวิญญาณที่รู้แจ้งและเป็นโยคี ไม่สามารถพูดคำพูดเช่นนี้ พวกเขาใช้ความรู้และโยคะ ในทุกการกระทำ
- คติพจน์: ผู้ที่คงการตระหนักรู้ถึงสันสการ์ดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไป และธรรมชาติของพวกเขาวัว สามารถอยู่อย่างไม่ว้าวุ่น สันคลอน

*** โอม ซานติ ***